

Bốn anh tài

(Tiếp theo)

Bốn anh em tìm tới chỗ yêu tinh ở. Nơi đây bản làng vắng teo, chỉ còn mỗi một bà cụ được yêu tinh cho sống sót để chặn bò cho nó. Thấy anh em Cầu Khây kêu đói, bà cụ nấu cơm cho ăn. Ăn no, bốn cậu bé lăn ra ngủ. Tờ mờ sáng, bỗng có tiếng đập cửa. Biết yêu tinh đã đánh hơi thấy thịt trẻ con, bà cụ liền lay anh em Cầu Khây dậy, giục chạy trốn. Cầu Khây bèn nói :

- Bà đừng sợ, anh em chúng cháu đến đây để bắt yêu tinh đấy.

Cầu Khây hé cửa. Yêu tinh thò đầu vào, lè lưỡi dài như quả núc nác, trợn mắt xanh lè. Nắm Tay Đóng Cọc đâm một cái làm nó gãy gấn hết hàm răng. Yêu tinh bỏ chạy. Bốn anh em Cầu Khây liền đuổi theo nó. Cầu Khây nhổ cây bên đường quật túi bụi. Yêu tinh đau quá hét lên, gió bão nổi ầm ầm, đất trời tối sầm lại. Đến một thung lũng, yêu tinh dừng lại, phun nước ra như mưa. Nước dâng ngập cả cánh đồng. Nắm Tay Đóng Cọc đóng cọc be bờ ngăn nước lụt, Lấy Tai Tát Nước tát nước ầm ầm qua núi cao, Móng Tay Đục Máng ngả cây khoét máng, khơi dòng nước chảy đi. Chỉ một lúc, mặt đất lại cạn khô. Yêu tinh núng thế, đành phải quy hàng.

Từ đấy, bản làng lại đông vui.

- **Núc nác** : cây thân gỗ, lá chỉ có ở ngọn, quả rất dài, dẹt và rộng.
- **Núng thế** : lâm vào thế yếu, không chống đỡ được nữa.

1. Tới nơi yêu tinh ở, anh em **Cầu Khây** gặp ai và đã được giúp đỡ như thế nào ?
2. Thuật lại cuộc chiến đấu của bốn anh em chống yêu tinh.
3. Vì sao anh em **Cầu Khây** chiến thắng được yêu tinh ?
4. Ý nghĩa của câu chuyện này là gì ?